

Indenrigsministeren: Saavidt jeg skjønner, er Stemningen her i Thinget for allerede nu ved denne Sags Behandling at tage Erstatningsspørgsmaalet under Overveelse. Der vil altsaa vistnok findes Anledning til at nebfætte et Udvalg til Sagens Behandling, og jeg skal derfor kun forbeholde min høitærede Kollega, Finanzministeren, og mig mulig Udgang til at konferere med dette. Jeg skal dog tillade mig en ganske kort Bemærkning med Hensyn til det Forslag, den ærede Rigsdagsmand for Holbæks Amts 2den Valgfreds (Tscherning) antydede, nemlig at Erstatningen skulde udredes ved Hjælp af rentebærende Kreditbeviser. Efter min Opfattelse var det imidlertid dog muligt, at en Godtgjørelse eller en Erstatning ved en Likvidation vilde være foredeeltligere for vedkommende Hartkornbrugere eller Hartkornseiere end ved den af den ærede Rigsdagsmand antydede Maade.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

J. Andersen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedsettes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Madsen: Jeg tillader mig at foreslaae et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, valgte her i Salen.

J. Andersen: Jeg skal gjerne tage mit Forslag tilbage og slutte mig til det, der gaaer ud paa et Udvalg af 7 Medlemmer.

Da Ingen optog det af J. Andersen foresaals Forslag, og intet andet Forslag fremkom, fattes Madsens ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 72 Stemmer.

Man gik derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udcast til Lov om en Omordning af Overformynderierne i Kongeriget med Undtagelse af Rjøbenhavn.

(Lovudkastet findes i Tillæg A., Spalte 717 ff.)

K. Pedersen: Det her foreliggende Udcast er efter min Mening af den Natur, at den høitærede Justitsminister fortjener stor Anerkjendelse, fordi det er fremkommet; thi det angaaer en af den Slags Sager, som vistnok i lang Tid har trængt til en Omordning, og den Ordning, der her er foreslaaet, synes i alt Fald at være langt mere betryggende end den, der hidtil har fundet Steb. Som bekendt ere jo nu Overformynderierne spredte rundt omkring i Landet i mange smaa. Vi have haft Exemppler paa, at de Umyndige ikke ere ganske sikrede for deres Kapitaler; i alt Fald kan der let ved uheldige Omstændigheder indløbe Tab, som jo maae bæres af hver enkelt Umyndig for sig; dette vil blive afhjulpet, naar en Lov paa dette Grundlag bliver vedtagen, thi da bliver det den samlede Masse, der, forsaavidt der kan være Tale om Tab, kommer til at bære det. Hvad nu Maaden angaaer, hvorpaa det er foreslaaet at indrette Overformynderivæsenet, nemlig ved at inddele det i 5 Overformynderier, da maa jeg tilstaae, at jeg helter til den Tanke, at eet Overformynderi har sine store Fordele fremfor fem, idet jeg ikke kan komme bort fra den Mening, at eet Overformynderi er langt billigere og langt mere betryggende end fem. Forsaavidt det i Motiverne er udtalt, at det ikke er anseet for hensigtsmæssigt paa eengang at bryde med det Nubestaaende, og at Fordelingen i fem Overformynderier skulde være en nogenlunde Tilnærmelse til det Bestaaende, da kan jeg ikke rigtigt fatte det. Der skal efter Lovudkastet bestaae fem Overformynderier og fem Laanebestyrelser. Jeg lægger nu særdeles Vægt paa Laanebestyrelserne, thi jeg mener, at det er dem, Bevillingerne komme an paa, saavel med Hensyn til Udlaan som med Hensyn til Fordeling af Midlerne. Men nu kan jeg ikke see Andet, end at, naar der i hver Overformynderifreds eller ved hvert Overformynderi i det Amt, hvor det er, tillige skal være en Laanebestyrelse, at saa ville de andre Amter, der ligge længere borte derfra, have deres meget store Besværligheder, jeg vil just ikke sige ved at konferere med den vedkommende Laanebestyrelse, men ved at faae Afgang til Laan. Det Forslag, som fremkom ifjor i det andet Thing, finder jeg for mit Vedkommende i den Henseende langt